

Обов'язок прийняття антикорупційної програми покладається на суб'єктів, визначених ч. 1 ст. 19 Закону та суб'єктів, які відповідають вимогам ч. 2 ст. 62 Закону.

СУБ'ЄКТИ, ЯКІ ВИЗНАЧЕНІ Ч.1 СТ. 19 ЗАКОНУ

приймають свої антикорупційні програми у відповідності до вимог ч.2 ст. 19 Закону та **Методології**, здійснюють управління корупційними ризиками у відповідності до вимог Методології.

ДО ТАКИХ СУБ'ЄКТІВ НАЛЕЖАТЬ:

Адміністрація Президента України, Апарат Верховної Ради України, Секретаріат Кабінету Міністрів України, Секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Офіс Генерального прокурора, Служба безпеки України, міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, інші державні органи, юрисдикція яких поширюється на всю територію України, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, державні цільові фонди, Апарат Ради національної безпеки і оборони України, Національний банк України, Рахункова палата, Центральна виборча комісія, Вища рада правосуддя, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні ради, Київська та Севастопольська міські ради, Рада міністрів Автономної Республіки Крим.

<http://surl.li/sndxp>

Детальний перелік суб'єктів, визначених ч.1 ст. 19 Закону

СУБ'ЄКТИ, ЯКІ ВІДПОВІДАЮТЬ ВИМОГАМ Ч.2 СТ. 62 ЗАКОНУ

приймають свої антикорупційні програми у відповідності до ст. 62 Закону та **Типової антикорупційної програми**.

У частині управління корупційними ризиками можуть використовувати **Методологію**, яка для них не є обов'язковою, однак рекомендована Національним агентством у цій частині для використання.

ДО ТАКИХ СУБ'ЄКТІВ НАЛЕЖАТЬ:

- державне, комунальне підприємство, господарське товариство (у якому державна або комунальна частка перевищує 50 відсотків), де середньооблікова чисельність працюючих за звітний (фінансовий) рік перевищує п'ятдесят осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за цей період перевищує сімдесят мільйонів гривень – **усі ці ознаки одночасно (п. 1 ч. 2 ст. 62 Закону)**;
- юридична особа, яка є учасником процедури закупівлі відповідно до Закону України "Про здійснення державних закупівель", якщо вартість закупівлі товару (товарів), послуги (послуг), робіт дорівнює або перевищує 20 мільйонів гривень – **одноразова сума тендеру (п. 2 ч. 2 ст. 62 Закону)**.

При цьому, важливим є те, що:

- під вимоги п. 2 ч. 2 ст. 62 Закону можуть підпадати будь-які організації, установи, підприємства, як державні, так і комунальні;
- учасник і замовник у закупівлі – це різні суб'єкти.

Учасник процедури закупівлі відповідно до Закону України "Про здійснення державних закупівель" – це фізична особа, фізична особа – підприємець чи юридична особа – резидент або нерезидент, у тому числі об'єднання учасників, **яка подала тендерну пропозицію/пропозицію або взяла участь у переговорах у разі застосування переговорної процедури закупівлі.**

ДЛЯ ВСІХ ІНШИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Всі інші організації, які не визначені ч. 1 ст. 19 Закону та не відповідають вимогам ч. 2 ст. 62 Закону, **не мають обов'язку приймати антикорупційні програми та управляти корупційними ризиками.** Однак, це не позбавляє прав та можливостей впроваджувати такі інструменти з власної ініціативи.

У такому випадку організація самостійно може обрати будь-який із варіантів прийняття антикорупційної програми, який визначений для суб'єктів ч. 1 ст. 19 або ч. 2 ст. 62 Закону, або обрати інший варіант, який не суперечитиме антикорупційному законодавству, використовуючи при цьому міжнародні стандарти системи управління корупційними ризиками.

Закон - Закон України "Про запобігання корупції";

Методологія – Методологія управління корупційними ризиками, затверджена наказом Національного агентства від 28.12.2021 № 830/21, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 17.02.2022 за № 219/37555;

Типова антикорупційна програма – Типова антикорупційна програма юридичної особи, затверджена наказом Національного агентства від 10.12.2021 № 794/21, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 31.12.2021 за № 1702/37324.